

[Arbejdsministeren.]

det først og fremmest er den almindelige økonomiske situation og den generelle økonomiske politik, der også for Nordjylland er afgørende for beskæftigelsesgraden. Beskæftigelsen og ledigheden i Nordjylland følger udviklingen i det øvrige land, blot i væsentligt forstærket grad. En forbedret beskæftigelsessituation i landet som helhed vil derfor ledsages af en forholdsvis endnu stærkere forbedring af situationen i Nordjylland.

Det er imidlertid rigtigt, at man i Nordjylland er særlig sårbar over for variationer i den økonomiske aktivitet, og det medfører selvsagt forpligtelser både for de lokale myndigheder og for staten. De erhvervs-mæssige forudsætninger i form af offentlige anlæg og offentlige serviceydelser må mindst være på højde med forholdene i det øvrige land. Det gælder veje, havne, trafik i det hele taget, det gælder undervisning og uddannelse, herunder videreuddannelse og omskoling, det gælder hospitalsvæsen og forsorgsvæsen og i det hele taget hele den sektor, hvor det er det offentlige, der har ansvaret og betaler den væsentligste del af udgifterne. Nordjylland har jo da også i en årrække været relativt begunstiget med bygge- og anlægsarbejder, dels som led i en bevidst udbygning af området, dels som udslag af en særlig hensyntagen til akutte beskæftigelsesvanskeligheder. Herved er der ydet et væsentligt bidrag til landsdelens erhvervs-mæssige udvikling.

Som helhed er landsdelens industrialiseringsgrad imidlertid stadig for ringe, og erhvervsstrukturen er for ensidig til, at særlig stærke sæson- og konjunktursvingninger i beskæftigelsen helt kan undgås. Det spiller her også en rolle, at arbejdskraften i særlig grad består af ikke-faglærte, og at afvandringen fra landbruget ikke tilstrækkelig hurtigt kan absorberes af det lokale erhvervsliv. Det er derfor ønskeligt at fremme udviklingen af et mere differentieret og mindre sæsonfølsomt erhvervsliv. Der må her — det vil jeg gerne understrege — i særlig grad bygges på det lokale erhvervslivs og de lokale myndigheders initiativ, og der kan jo da heldigvis også fremvises en række smukke resultater af den lokale indsats. Jeg har over for de nordjyske amtmænd tilsagt regeringens positive hold-

ning over for koordinerede initiativer fra landsdelen.

I den forbindelse er det naturligt at rejse spørgsmålet om, hvorledes den centrale administrations behandling af landsdelens problemer kan koordineres. Det har været overvejet at nedsætte et særligt regeringsudvalg til at beskæftige sig med de nordjyske problemer, således som den tidligere regering havde gjort det. Den nuværende regering har imidlertid fundet det mere hensigtsmæssigt, at det særlige regeringsudvalg for den fysiske og den dertil knyttede økonomiske planlægning, der blev nedsat i går, fra tid til anden tager specielt de nordjyske problemer op til behandling, således at disse problemer kan blive vurderet i sammenhæng med tilsvarende landsomfattende problemer.

Chr. Madsen: Der var to ting, jeg hæftede mig ved i ministerens lange redegørelse. Det var generelle økonomiske problemer og koordinering og nye udvalg. Det har vi jo hørt mange, mange gange før. Jeg ved ikke, hvad man skal lægge i det denne gang. Jeg personlig lægger ikke spor i det, fordi jeg har hørt det så mange gange, uden at der er sket noget, uden at man har ændret forholdene.

En ting er jo helt klar: den generelle økonomiske politik har i og for sig skabt arbejdsløshed i Nordjylland, og derfor vil jeg gerne i et tillægsspørgsmål spørge ministeren, om man ikke er opmærksom på, at generelle foranstaltninger, som man ser dem her i København, godt kan virke modsat i det nordjyske område.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgård): Jeg synes, hr. Chr. Madsen undervurderer betydningen af den indsats, som er udfoldet i en lang årrække i Nordjylland. Der er tale om strukturelle vanskeligheder, som rammer beskæftigelsen deroppe, og strukturelle vanskeligheder har nu den art, at de lader sig ikke trylle bort fra den ene dag til den anden, der må en gradvis udvikling til.

Det er, som jeg sagde i mit indlæg, først og fremmest den lokale befolknings og de lokale myndigheders ansvar, at problemerne deroppe løses. Det, som er de centrale myndigheders og lovgivningsmagtens forpligtelse, er at sørge for, at der er tilvejebragt